

Dosarul nr. 2ra-1221/22
2-21080710-01-2ra-02092022

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) jud. O. Dvornic
Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) jud. A. Panov, M. Anton, O. Cojocaru

ÎNCHEIERE

19 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Sergiu Zaharia în numele și interesele lui Sergiu Dragomir,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Olga Dragomir împotriva lui Sergiu Dragomir, intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului, cu privire la modificarea cuantumului pensiei de întreținere a copilului minor,

împotriva deciziei din 23 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 27 mai 2021, Olga Dragomir a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Sergiu Dragomir, intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului, solicitând:

- modificarea cuantumului pensiei pentru întreținerea copilului minor, de 1000 lei stabilită prin hotărârea din 7 martie 2018 a Judecătoriei Hâncești, sediul Ialoveni;

- încasarea de la Sergiu Dragomir în beneficiul Olgăi Dragomir a pensiei de întreținere pentru fiul minor, în mărime de 2000 lei lunar, începând cu data depunerii cererii de chemare în judecată și până la atingerea majoratului copilului.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că prin hotărârea din 7 martie 2018 a Judecătoriei Hâncești, sediul Ialoveni, a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de Olga Dragomir împotriva Sergiu Dragomir cu privire la desfacerea căsătoriei, determinarea domiciliului copilului minor și încasarea pensiei de întreținere și s-a încasat de la Sergiu Dragomir în beneficiul Olgăi Dragomir, pensie de întreținere pentru fiul minor în mărime de 1 000 lei lunar începând cu 3 august 2017 și până la atingerea majoratului fiului.

Reclamanta a invocat că asigură educația și întreținerea fiului minor și depune stăruința ca acestuia să nu-i lipsească nimic. Pentru asigurarea educației, întreținerii și traiului decent ale fiului, cheltuielile lunare în mediu 4 000 lei, o parte din

acești bani fiind cheltuiți pe medicamente și vitamine, deoarece fiul are probleme de sănătate.

Contribuția lunară a pârâtului în mărime de 1 000 lei lunar atestă că acesta nu contribuie egal cu reclamata la întreținerea fiului.

A menționat că pârâtul locuiește și lucrează în Marea Britanie și dispune de salariu și venituri care-i permit să contribuie la întreținerea fiului minor cu o sumă mai mare decât o mie lei lunar.

Minorul este în creștere și astfel cresc și necesitățile și cheltuielile de întreținere a acestuia.

Prin hotărârea din 3 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă Olga Dragomir împotriva lui Sergiu Dragomir, intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului, cu privire la modificarea cuantumului pensiei de întreținere a copilului minor, ca fiind neîntemeiată.

La 18 noiembrie 2021, Olga Dragomir, reprezentată de avocatul Rotaru Vitalie, a contestat cu apel hotărârea primei instanțe.

Prin decizia din 23 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de Olga Dragomir, reprezentată de avocatul Rotaru Vitalie, s-a casat hotărârea din 3 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și s-a emis o nouă hotărâre, prin care:

S-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Olga Dragomir împotriva lui Sergiu Dragomir, intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului, cu privire la modificarea cuantumului pensiei de întreținere a copilului minor.

S-a modificat cuantumul pensiei de întreținere a copilului minor – xxxxx a.n. xxxxx, încasată de la Sergiu Dragomir în beneficiul Olgăi Dragomir, în baza hotărârii din 7 martie 2018 a Judecătoriei Hâncești, sediul Ialoveni, prin majorarea acesteia de la 1 000 lei până la 2 000 lei lunar, începând cu 27 mai 2021 și până la atingerea majoratului copilului minor.

S-a anulat titlul executoriu emis în temeiul hotărârii din 7 martie 2018 a Judecătoriei Hâncești, sediul Ialoveni, prin care s-a dispus încasarea pensiei de întreținere a copilului minor.

S-a încasat din contul lui Sergiu Dragomir în beneficiul Statului taxa de stat în mărime de 630 lei, dintre care pentru prima instanța în mărime de 360 lei și 270 lei pentru instanța de apel, de a căror plată a fost scutită reclamanta la depunerea acțiunii.

Pentru a pronunța această soluție, Colegiul instanței de apel a reținut că dezvoltarea, creșterea și educarea copilului sunt obligațiunile stricte ale ambilor părinți, indiferent de faptul dacă locuiesc împreună sau nu cu copilul, într-o societate democratică interesele copiilor sunt primordiale.

Astfel, potrivit informației de pe pagina web a Biroului National de Statistică, valoarea minimului de existență pentru anul 2021, minimul de existență pentru copii în vârstă de la 7 ani până la 17 ani, pentru orașe mici, constituie în mediu lunar pe o persoană, 2 376,30 lei.

Suplimentar, a menționat că potrivit copiei carnetului de dezvoltare a copilului anexat la materialele cauzei (f.d.8-10), copilul acuză probleme de sănătate care necesită tratament. La fel, din conținutul înscrisului confirmativ nr.

62 din 13 ianuarie 2021 eliberată de către Instituția de învățământ Preșcolar nr. 143 se atestă că copilul minor frecventează grupa pregătitoare din instituția de educație timpurie nr. 143 de pe str. A. Marinescu 15 din data de 07 septembrie 2020 (f.d.11).

În context, instanța de apel a apreciat critic concluzia instanței de fond de a respinge pretenția privind modificarea cuantumului pensiei alimentare pentru întreținerea copilului minor, or, suma pensiei de întreținere a copilului minor trebuie să fie reală și necesară, iar în cazul dat pensia de întreținere pentru copilul minor în sumă de 2 000 lei/lunar, corespunde posibilităților de plată ale tatălui și în partea necesităților copilului la această vârstă, or, Dragomir Sergiu, nu mai are la întreținere copii minori, iar potrivit informației privind veniturile acestuia, suma pensiei alimentare în mărime de 2 000 lei, ar fi una posibil de executat.

Colegiul instanței de apel a menționat că întreținerea unui copil nu presupune doar asigurarea materială a acestuia, ci și educarea, dezvoltarea fizică, intelectuală, spirituală și socială, tratarea lui în caz de îmbolnăvire (tratarea în acest caz nu presupune doar procurarea medicamentelor), ceea ce implică cheltuieli suplimentare, eforturi și stres din partea părintelui căruia i-a fost lăsat spre domiciliere și îngrijire copilul.

La 16 august 2022, avocatul Sergiu Zaharia în numele și interesele lui Sergiu Dragomir a declarat recurs împotriva deciziei din 23 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat că decizia instanței de apel este pasibilă de a fi casată în baza temeiurilor de la art. 432 alin.(2) lit. b), c) și d) din Codul de procedură civilă.

La fel, consideră că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele. În opinia recurentului probele invocate de intimată nu probează în vreun fel înrăutățirea situației ei financiare.

Totodată, consideră că instanța de apel nu a făcut referire la careva probe care să demonstreze care sunt posibilitățile de plată ale lui și unde este informația privind veniturile acestuia la care instanța a avut acces, și care confirmă că suma de 2 000 lei este posibil de executat.

A indicat că în susținerea poziției sale, intimata nu a prezentat documente, cecuri sau acte care confirmă aceste fapte, mai mult ca atât intimata a indicat că aceste cheltuieli în mediu de 4 000 lei sunt cheltuieli lunare, prin urmare avea posibilitate să prezinte careva acte. La examinarea cererii în instanța de apel, intimata nu a prezentat probe suplimentare.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost comunicată recurentului, prin intermediul poștei electronice, la 25 iulie 2022, (f.d.99), iar cererea de recurs a fost depusă la 16 august 2022, în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea

despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Copia cererii de recurs a fost expediat intimatului la 2 septembrie 2022. Însă până la data examinării admisibilității recursului declarat, referința nu a fost depusă.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicite admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva

Italiai, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de avocatul Sergiu Zaharia în numele și interesele lui Sergiu Dragomir, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de avocatul Sergiu Zaharia în numele și interesele lui Sergiu Dragomir.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh